

Pren
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 14 de Març de 1916

Núm. 29

DE LA TERRA

SOBRE UNS BALLS NOUS

Parlavem l'últim dia, remontant-nos als orígens de les dances, que aquestes tingueren un fonament religiós, i que eren com un acte litúrgic de les religions primitives. Manifestavem alhora l'aspecte guerrer de la dansa, que constituïa un espectacle propi de la celebració d'un fet d'armes, com una festivitat solemne abans o després d'entrar en lluita.

I a propòsit d'açò recordavem la nostra sardana, en la que aquelles procedències religioses o militars, pro solemnes, tenen avui els seus indicis, el seu rastre en la nostra dansa nacional. Autors hi ha que creuen estar inspirades, tant els cíclics com les seves voltes, en el moviment dels astres i en les aigües del Zodíac.

La gravetat dels moviments, la serietat dels rostres, la vigorosa modalitat dels sons i de la música, son proves segons el senyor Pella, de que la nostra sardana involucra algun element seriós i transcendental.

I més tard, adaptada la sardana als nostres temps, se constitueix en *la més bella de totes les dances*, i no es com les que entre nosaltres s'acostumen *lasciva*, ni *innoble*.

Per la mesura dels seus moviments dona idea de un poble conscient; per el càlcul que hi entra dona idea d'un poble reflexiu; per els sons de la música, unes vegades vigorosa, dona idea d'un poble heròic i esforçat; per els sons altres vegades melancòlics, dona idea d'un poble plé de sentiment i poesia, i reflexant totes aquestes condicions l'esperit viu del poble català, dona com a conjunt, l'idea d'un poble que *avença i estima donant-se les mans*.

I si de la sardana passém a parlar d'altres, dances, veurem com totes les que tenen un sabor popular, presenten característiques del poble que les

crea, prova evident de que la dansa no es solsa-ment un motiu de divertiment, ni molt menys d'im-moralitat i lascivia, sinó que té fonaments idealis-tes, i fins principis educatius.

Pro això no es mai comprés per les colles igna-res del nostre jovent que com una follia, prenen el ballar amb afanys reprobables, i s'entreguen amb la força d'aquets afanys als ballables de consuetut tant repulsius i de mal gust.

L'ideologia dels balls que entre nosaltres s'acos-tumen pot dir-se que es ben nula; en contraposi-ció evident com ja hem dit als qui tenen un prin-cipi que arrenca en l'ànima d'un poble.

L'ideologia del balls consisteix principalment en l'evocació un record emotiu, solidaritzat a un senti-ment de la terra, i en el que apareix tot el regust de l'ànima del poble. Aixís les nostres sardanes pro-voquen a tots els nostres cors una florida catala-nesca de sentiments.

A més aquesta ideologia porta una esperituali-tat manifesta en altres ordres. En primer lloc son aquets ballables una contribució a l'estètica, per permetre enginyoses combinacions; eduquen el sentit del ritme i donen gracilitat al cos.

I per fi eviten el perill de perturbacions esperi-tuals, a causa del gran apassionament, d'erotisme que porten els balls de parelles.

En el número pròxim, acabarem aquets comenta-ris, aportant una iniciativa nostra, amb motiu de la aparició dels nous ballables.

PONS

EL NOSTRE ORFEÓ

En un assaig de ressorgiment, no podria oblidar-se que la música es l'element més im-portant i més assequible per aixecar un poble aforreat en el sentit de cultura.

Menys podria desaprofitar-se en una pobla-

ció com Torroella, auriolada per una tradició musical.

Per a explicar aquesta afirmació cal recordar que fou a Torroella on nasqué la sardana llarga, on floriren els prestigis dels Rigáu, dels Bou, dels Vallespi; on l'iniciativa d'aquell gran patriota que fou en Clavé, troba franca i entusiasta acullida; cal apuntar també que en el segle XVII tenia Torroella una notable escola, sostinguda per la nostra Universitat.

¡Qui sab si al caliu d'aquesta honrosa tradició se forjà el valor musical d'aquests benemérits Montgrins, que extenen gloriosament arréu a Catalunya el nom de la nostra vila!

Poble de cantaires, d'enamorats de la venerable sardana, quines notes fins entusiasmades als nostres jaïos, que en la posta de vida, envoltats encara les orquestres, i resten embadalits, escoltant amb unció religiosa; poble de cantaires, senyala ell mateix la més bella modalitat aprofitable de la seva psicologia.

Fora pecat imperdonable deixar que s'esvaeï aquella qualitat latent de capitalíssima importància, que debem fer ressaltar:

Elevació de l'esprit, acoplament de voluntats per a un noble fi, unitat i harmonia; tot això crearà virtuts paraleles en la vida ciutadana, que tan necessita d'un enlairat punt de vista on se agermani l'esforç col·lectiu amb direcció entenimentada.

Un poble compost d'una majoria que assistí poc i amb irregularitat a l'escola, i que durant deu, vint o trenta anys vegetant i treballant, no rebé altre influència que la de la taberna embrutidora o de la kábila desenfrenada, ha de viure forçosament en el llindar de la barbarie.

Cal doncs oposar una influència benfactorsa a l'atracció negativa, i cap podia arribar tan san al fons de l'ànima popular com la creació de una massa orfeònica.

Per aquest motiu acaronavem nosaltres aquest projecte, esperant haver assolit la forma necessària per a emprendre la seva creació.

Avui hem cregut oportú sondejar l'opinió dels aficionats torroellencs, els quals han respost plens d'entusiasme a la nostra iniciativa, fent-nos concebir les més falagüeres esperances.

Mestres joves, intel·ligents, actius, la flor dels aficionats al cant, un escullit grup de damise-

les, una nodrida massa infantil, el prestigi del Ateneu formen una sòlida base, sobre la qual pot aixecar-se un magestuós edifici.

Si com suposem, els orfeonistes s'han començat a penetrar de la transcendència de la seva obra, si els acompanyen la constància, la serietat i l'energia, l'orfeó farà via ràpida i gloriosa i en un jorn no llunyà constituirà el més llegendari orgull del Ateneu i de la vila.

P. BLASI

NOTA: En el número pròxim publicarem el nom dels orfeonistes amb tots els detalls d'organització.

LA QÜESTIÓ DE LES ESCOLES

LA SOLUCIÓ ECONÒMICA

Per exclusió varem veure l'últim dia que ni un repartiment extraordinari, ni un emprèst, podien ser solucions al transcendental problema de les Escoles; avui doncs hem de referir-nos a l'única solució que queda, que's la de venda de làmines.

Prò ja tenim manifestat que aquesta solució que no pot ser tan simplista, porta involucrada la veritable solució, que indubtablement es la més pràctica i que podem anunciar amb aquestes paraules: venda de làmines a base d'un préstam.

El préstam es avui per avui, el mitjà més ventajós i més fàcil de conseguir, i ha de ser en conseqüència la solució veritable i immediata.

Prò el préstam ha de fer-se en condicions, a fi de que's puguin complir amb dos objectius: facilitat d'adquisició i obtenció de diners barats.

Aquestes dos condicions sols pot donar-les la gloriosa Mancomunitat de Catalunya amb la seva Caixa de Crèdit comunal, oferint a més una altra circumstància ventajosa, i es la que està exclusivament amb relació als Municipis, mirant les seves necessitats i els seus interessos. I això es una circumstància interessant, tenint en compte que acudir els municipis al préstam d'una altra entitat qualsevol, exemple una societat bancària, topen amb l'inconvenient de tota una sèrie de rezelos que inspirava la seva existència econòmica i l'autorització que necessiten del Govern per a la lliure contractació en quan estan subjectes a la tutela d'aquell.

La baixa de Crèdit de la Mancomunitat, com ja hem dit en altres ocasions té per finalitat el proporcionar diners als Ajuntaments per a que aquests puguin resoldre fàcilment la seva vida econòmica i poguer solucionar aquells problemes que afecten

intensament a la millora pública, com son edificis escolars, jutjats etc. El fonament de la Caixa es la següent: adquirir per la Mancomunitat diner barato, a fi de donar-lo barato als Ajuntaments; la ganancia que d'aixó esdevingui ha de ser destinada a satisfer el cost relativament insignificant de la conservació i manteniment de la susdita Caixa.

Acudir doncs a la Mancomunitat, que no exigeix aquell cúmul de requisits per a contractar amb els Ajuntaments, es per a nosaltres la gran solució. Sols hi ha un inconvenient fill de les circumstancies perquè estem atravessant, que ha impedit que's constituís la Caixa de la Mancomunitat, car els temps no están per empréstits i no podria per consegüent adquirir el diner barato que necessita i que's la base del seu funcionament. La guerra i la crisi econòmica, conseqüència d'aquella han ajornat evidentment la resolució del problema de l'edificació escolar a Torroella.

Ara bé; conseguit ja el préstam de la Mancomunitat, préstem per lo menys de 50.000 Ptes. ens trobem que es gravós per a la reduïda personalitat econòmica del nostre municipi.

Pro si alhora nosaltres anem gestionant la resolució del expedient de venda de làmines i la consegüim, ens trobarem en una situació de ventatja.

En efecte: quan tinguem en nostre poder les làmines transferibles amb que l'Estat substituirà les que ara posseïm, podrém fer-nos càrrec perfecte de lo que'ns convingui més. Si els interessos del préstem ens dificulten la vida, amb la venda d'una porció dels valors, exemple 25.000 Ptes., l'Ajuntament amortitzant ràpidament aquesta quantitat se deslliurará d'una part dels interessos que'ls graven, destinant les altres 25.000 a una amortització successiva i a llarc plaç, amb lo que l'Ajuntament veurá expedit el camí de la seva hisenda i amb possibilitats d'intentar altres millores municipals.

La venda de làmines es doncs condicional a les conveniencies econòmiques nostres en relació al préstem, que ha d'esser el fonament de la solució que patrocinem com a més profitosa i convenient per a Torroella.

Pró a més de tot, pod i diu l'Ajuntament, ajudar amb seny i esforç a fer el camí més planer, amb el marge de previsió i amb el sentit d'economia que ha de caracteritzar la seva vida en el moment actual, car fent-ho aixís pod veure el dia de demà molt més alleugerit, car que'ls seus estalvis dintre el presupost, encara que siguin reduïts, poden significar alguna cosa ventatjosa per l'avenir.

Veus aquí doncs i en resum, la solució econòmica que nosaltres entenem millor: acudir al préstem de la Caixa comunal de crèdit de la Mancomunitat, amb combinació, encara que condicional la seva aplicació, amb la resolució del expedient de venda de làmines i un sentit de previsió i economia del Ajuntament.

D'aquesta manera, si aquest vol, no será difícil arribar al anhel de tots, la construcció de les Escoles, que alhora es un motiu d'honor de la nostra col·lectivitat.

■ ■ ■ ■ ■

V A R I A

TORNEM-HI

Avui en *Juny* per moltes i variades raons reprén gustós la pluma per a fer el complement del article del número passat.

Primer de tot creu un deure manifestar que, degudament informat de les circumstancies veritablement doloroses que concorren en l'estat del nou veí d'en *Juny*, aludit en dit article, circumstancies que modifiquen els conceptes emesos en l'alusió, en *Juny* que té a molta honra el posseir una gran dosis de noblesa i una rectitut de judici i de procediments, es complau avui en rectificar, sense obeir naturalment, a imposicions de cap classe.

Res plau tant a l'escriptor com la popularitat de les seves obres. En aquest sentit, l'article sobre 'l'xiular ha sigut un èxit. Comentadíssim i discutit, ha promogut grossos ennuigs en persones que s'han cregut aludides, arrogant-se aixís la representació de tots els incorregibles devots del xiulet. A n'en *Juny* aquesta susceptibilitat de la nostra gent, li xoca moltíssim. Perqué no deixa de tenir gracia el que a cada article surten dos o tres persones que es creguin que es escrit únicament per ells. El millor dia direm, per exemple: «en nostra vila hi ha mitja dotzena de ximplers». I veïam si es presenten sis homes a la Redacció, a protestar.

Parlar del xiular, haurà semblat a molts cosa insignificant. I no obstant en les petites imperfeccions es on se reflexa el nivell moral i intel·lectual dels homes. No avesats encara al refinament de les petites coses que son casi sempre en la vida precursors naturals dels grans fets, es empresa extranya per la quasi totalitat de la gent nostra, tractar de desarrelar en nom de la civilitat, en nom del decoro públic, en nom de l'estètica vilatana, aquestes imperfeccions que afecten a la consideració colectiva i enlletgeixen extraordinariament als ulls dels estranys el bon nom de la població.

Naturalment que al dir aixó, no'ns referim mes que a aquelles manifestacions que per ésser fetes d'un modo públicament incorrecte, perjudiquen al comú. Perque nosaltres creïem que no hi ha cap dret a molestar a ningú, sigui en la forma que sigui; no hi ha cap dret a perjudicar als mes per la banalitat d'algun quansevol que se li ocorreixi intempestivament donar mostres de incivilitat en la via pública.

Serveixin doncs, aquestes declaracions perquè ningú pugui creure que condemnem a tots els que mes o menys xiulen, sigui en la intimitat de casa seva, sigui en forma i manera de que no molestin a ningú; sinó pels que'n podriem dir-ne professionals del xiular, per aquestes persones que fan del xiular una arma ofensiva per esgrimir-la incansablement durant totes les hores que an ells els hi plau, tant de nit com de dia, sense respecte a la tranquil·litat de tothom, a la atenció dels que treballen, a la quietut dels que dormen, irreverentment sempre.

Creiem nosaltres que en aquest sentit, ningú ens negarà que'l xiular es palesament una imperfecció.

I per això, nosaltres que en tantes ocasions hem dat proves del nostre amor a Torroella, nosaltres que tenim posats tots els nostres entusiasmes, en la cultura popular, aquesta cultura que un dia obrarà el miracle de que Torroella pugui figurar dignament en el concert de les viles de Catalunya que fan via, nosaltres animats únicament com sempre, d'aquest esperit, combatem aquestes imperfeccions, amb el sol fi de que no's generalitzin, de que no's propaguin, de que no arrelin en l'intel·ligència de les generacions que pugen, deixant que únicament les conreuin els inconscients.

Mentres aquestes imperfeccions siguin patrimoni exclusiu de uns quans, tant se'ns endona. Es Torroella lo que'ns interessa.

JUNY

Se'ns suplica la reproducció del següent article:

LA GOTA D' AIGUA

MES DE LA PAU

I doncs, amic, tu creus que *la guerra que es la mort, la destrucció, la barbarie, la crudeltat, ha de continuar encara fins que s'ia arribada la benhaurada hora que'ls pobles que van ésser agredits amb premeditació alevisa, pugen dictar la pau i imposar aquelles condicions que siguin necessaries per a ferla efica's?*

¿I tu te dius pacifista impenitent i dius que no vols la pau? Ja.

Es a dir que si tu al sortir de casa teva te topes amb dos homes que, armats de tota mena de males eines s'abraonen amb intent d'aniquilar-se, te quedaràs impàvit contemplant la batussa? Es cert que podràs mirar-te el selvatge i incivil espectacle, que excitaràs encara amb les teves paraules a un d'ells perquè mati, perquè assassini a l'altre?

Jo, amic, vull creure que no ho faries. No't vull suposar tan selvatge, perquè encare ho series més

que'ls combatents, allavores. No, no puc imaginar-ti d'aquella faisó.

Peró si fent aquelles coses devindries selvatge, escrivint lo que are escrius (lo que hem subratllat més amunt) resultes un inconscient o un hipòcrata.

Inconscient, si les escrius sense mesurar l'alcans i la greugetat d'aquells conceptes; hipòcrata i fins inhumà, si, sabent-les, no vas a ajudar al teu company exposant el teu cos a una punxada del altre, per a conseguir arribar més aviat a aquella *benhaurada hora, etz., etz.*

¡Pobre amic! Cegat pel teu sectarisme acomodaticí, no sabs veure que la civilització integral del món ja ha anulat les baralles individuals. Allà on esclaten s'hi fica la justícia, i, correntment, hi pren cartes el poble *descompartint*. I tots ho trobem de raó, de sentit comú que aixís se fassi. Fins als criminals, la justícia te obligació de servirlos de les ires del poble, excitat amb raó moltes vegades.

Si fins are hem reputat un progrés, un avens, un millorament social, l'afebliment i el domini dels mals instins humans, ¿hem de considerar un pas avant lo que feu vosaltres amic Carles Rahola, de excitar als combatents d'Europa, o lo que fem els pacifistes demanant la pau? ¿Féu be, vosaltres, francòfils o germanòfils, assussant la baralla desde casa vostra, o nosaltres suplicant a tots que no's matin més?

Creume, amic: quan dos se barallen lo primer es despartir-los. Després ja ho discutirém qui tenia raó i fins les condicions de pau i tot. ¿No't sembla?

Perqué no un armistici general?

CAMILO KLEKS

Recorts y somnis

*Cada gota de rosada
té son arch-de-Sant-Martí,
cada aucell sa rellada,
cada palau son jardí;
té sa llum cada capella,
cada bosch sa fontanella;
lo dia clou sa parpella,
mes tingué son dematí.*

*De l'albada de la vida
també he vist l'abril y maig
abocarme llur florida
sobre l fron a raig a raig.
Quan recordo ta bellesa,
sol hermós de la infantesa,
al ocàs de la vellesa
que depressa y trist me n vaig!*

*Quan recordo l'hermosura
d'aquell cel asserenat
hon cercá ma ànima pura
somnis bells y veritat;
somni bell que m'hi somreyas,
flor divina, ¿com te deyas?
si allí encara t'assoleyas,
com may més jo t'he ovirat?*

*Frescos anys de la ignocencia
com fugiu sens dirne adeu,
ab l'albor de l'existencia
primavera del cor meu.
Oh dolcíssimes onades,
d'aquell Edem devallades
per mon prat ja sou passades
y may més hi tornaréu!*

*Aquell correr per les hortes,
aquell rodar pel jardí,
ay! com exes fulles mortes
que hi apila l trebolí!
Aquella odor de poncelles,
aquell cel vessant d'estrelles,
nits, trenchs d'alba, camarelles,
¿qui tan d'hora us esvaní?*

*¿Ahon sou mes companyones?
¿ahon son mos companys?
¿qui esfullá vostres corones?
¿qui esbullá nostres cançons?
¿Que s'es feta l'alegria
que del cor nos sobrexia,
adollantsens nit i dia
com les aygues de les fonts?*

*Ja son blanchs los cabells rossos,
ja s'emboyra l'ull blavís,
y aquell bosch de pins y arbossos
es un prat conreadís.
Ja may més per les boscuries
correrm a voladuries;
adeu, somnis y canturies
y aleiteigs del paradís!*

*¿Per qué l cor, com la coloma,
fent volades y cantant,
de ses ales pert la ploma,
de la llengua pert lo cant?
Ah! tal volta es una lira
que, com mes canta y sospira,
més al ayre que la inspira
va ses cordes trocejant.*

*Tan joyosos ¡ay! que foren
mes albors, com han fugit!
les rosselles com se moren
l'endemà d'haver florit!*

*¿Per qué ls dies més hermosos
van a pondres més pressosos?
¿Per qué l cel d'ulls més blavosos
s'emparpella ab negra nit?*

*Les roses perden la fulla,
les roses perden la olór;
lo temps, que ls arbres despulla,
d'ilusions despulla l cor.
Tan sols una a mi me n resta
que no esfulla la tempesta:
la llum de la eterna festa,
lo cant de l'etern amor.*

*Oh! que trist sería l viure
si l paradís celestial
vo s vegés com ull somriure
de la terra en lo capsal:
si del clot en l'altra vora
no s'alçás novella aurora,
front diví del jorn qu'anyora
la nostra ànima immortal!*

JACINTO VERDAGUER

EL CARNAVAL

Ja ha passat el Carnestoltes. I el seu pas en nostra vila ha sigut quiet, manso, reposat, com si també ell en tingués pena de la terrible guerra que sofreix l'Europa. Com si talment hagués perdut l'humor, i d'aquell boig i intrèpit Carnestoltes no més en quedés el nom.

¿Que hi han hagut balls, sardanes a la plassa, disfresses pels carrers i estudiantines, atraccions en casi tots els cafés, sessions de cine, molt concorregudes per cert, que s'ha tirat confetti i alguna serpentina, sens arribá al derroche ¡cá!, que s'han aixugat alguns bots de ví i que fins el primer día els fornés van acabar el pá? Sí; de tot aixó hi há hagut. Però en tot hem vist carrers i plasses desanimats sens podé lograr que la gent sortís de casa com feia els altres anys.

Nosaltres no som pas entusiastes, ni molt partidaris de les bromes, d'aquelles bromes tontes i esbogerrades del Carnaval, però creiem que's just que al menys una vegada a l'any es rigui, canti i balli amb broma sana i de bon género, que bé'n queden prou d'hores i hores per dedicar-les al treball i a les cabories.

Lo que més debem censurar a n' aquests retrets que aquest any no han volgut sortir del niu, es el no haber acudit a les sardanes de la plassa. Única nota de Carnaval que a totíhom deuria plaire ja que es eminentment popular i digne d'elogi.

Es aquestes diades quan s'estrenen les sardanes noves de la vinent temporada de festes majors, com si es barrejés un dolç amb una taronja agre.

«Els Montgrins», la nostra incomparable cobla ens ha fet conèixer nous cants d'inspiracions novelles.

Debem felicitar desde aquestes ratlles al nostre bon amic en Joaquim Vallespí per les seves noves sardanes que són admirables i seran indubtablement aplaudidíssimes. Al aprofitat Ramón Rosell també per la seva de tenor, que ell interpreta magistralment, anomenada «A cau d'orella», al intelligent mestre d'Ullá D. Eliseo Carbó i finalment al director de música de la casa «Odeón» de Barcelona senyor Esquerrá, que es la seva d'una música gran i armoniosa.

PALET

■ ■ ■ ■ ■

• F E S •

A no ser per algunes mascarotes — per cert de mal gust — que vegerem, apenes ens hauriem donat compte de l'arribada del senyor Carnestoltes.

Aquell bon temps en que 'ls joves treballaven per a presentar una cabalcada amb artístiques carroces, amb les disfreses més originals, on les nostres damiseles lluien els seus trajos del més exquisit bon gust, ha passat rapidament.

Tenim la seguretat de que continuant aixís, els Carnavals, cada volta més insubstancials i més grollers, causant definitivament en mans d'una esvalotada i ben poc exquisida minoria.

ENS han dit que alguns ferrassans que freqüenten un café, s'han molestat per l'eco que publicarem en el nombre passat.

No 'ns ocupavem d'ells, ens referiem a una tertulia d'un altre café. Si a n'ells aludíssim, els hi diríem que, segurament, no han sabut llegir l'eco, que no dona motiu per molestar-se ningú.

Amb aixó hem fet un descobriment: Que no es una excepció, com deiem, la colla de referència, doncs veiem que ni han d'altres que conserven les costums dels nostres passats.

Nosaltres, amics de tot lo tradicional, ens en alegrem.

ELS aimants de les diversions no's queixaràn aquesta quaresma.

Tindrem teatre, atraccions i cine.

L'altre dia un amic, que no es aficionat a la "ballaruga" m'ho deia: ¡Ves perquè no hauria d'ésser tot l'any quaresma! ara que han suprimit molts dejunis.

■ ■ ■ ■ ■

NOTICIES

AJUNTAMENT

Sessió del dia 2 de Febrer

Assisteixen tots els Regidors menys el senyor Bofill, i presideix l'Alcalde Sr. Sala.

S'aproba l'acta de la sessió ordinària anterior i ratifica l'extraordinària que va tenir per objecte la rectificació definitiva del Allistament dels mossos del Reemplaç d'aquest any.

Se procedeix al sorteig dels Vocals associats que han de formar part de la Junta Municipal en el corrent any, havent sortit elegits per la

1.ª Secció. — D. Pere Bellapart Sala, D. Antón Parés Barnosell, D. Joan Villena Bota, D. Pere Castells Peracaula, D. Joan Bordas Guitart, D. Josep Blanch Pujol.

2.ª Secció. — D. Joaquim Batlle Passarrius, don Josep Roig Pagés.

3.ª Secció. — D. Joan Viladevall Ballester, D. Josep Dalmau Junquer.

4.ª Secció. — D. Joan Roura Anguila, D. Genís Rós Boadella.

S'acorda que's notifiqui a n'els nomenats en forma legal i que se publiquin els nomenaments en el «Buletí oficial» de la província i en el lloc de costum.

Per a els efectes de quintes s'acorda senyalar el jornal mitg de un jornal en la localitat en dos pesetes setanta cinc cèntims.

S'acorda adquirir el tomo corresponent a l'any 1908 del Diccionari d'Administració «Alcubilla» que falta per a completar la col·lecció del Ajuntament,

S'acorda donar-se per enterat del Bando publicat per l'Arcaldia en el dia anterior respecte al compliment de la Llei de Epizootias i son Reglament amb motiu d'haver aparegut un cas de rabia canina en el terme de Gualta i un altre no comprovat en el barri d'Estartit.

Se dona compte de l'instància presentada per don Joan Gispert Casas com a mandatari verbal del Excelentíssim Sr. Comte de Torroella de Tò-

troella de Montgrí demanant que l'Ajuntament li deixi retirar l'instància i planol que va presentar al demanar permís per a tancar de pared el terreny comprat a l'Ajuntament darrera la casa del carrer de Mar núm. 2, per a variar la construcció de les obres; s'acorda accedir a lo demanat fent-se entrega dels documents al interessat, mitjansant rebut.

S'acorda que la Comissió d'Hisenda presenti dictamen referent a una instància presentada pel Recaudador de l'Ajuntament.

Sessió de 22 de Febrer

Presideix l'Alcalde Sr. Sala i assisteixen tots els Regidors menys el Sr. Frou.

S'aproba l'acta de la sessió anterior i ratifica la extraordinària que vá tenir per objecte el sorteig dels moços del reemplaç d'aquest any.

Se nombra als senyors Creixell i Bofill per a que proporcionin tot lo necessari a la parada de caballs sementals d'aquesta vila.

S'acorda entregar 30 pessetes al Hospital com a indemnificació dels desperfectes causats en els materials que aquest deixá.

S'acorda que els aprofitaments destinats a usos veïnals i comunals que se proposa realitzar l'Ajuntament en la muntanya Gran durant l'any forestal de 1916-1917, siguin els mateixos dels demés anys.

A proposta de la Comissió de Foment, se concedeix permís a D. Josep Salamià per a practicar obres de reforma de fasana en la seva casa del carrer de San Ramón; a D. Casimir Masot en la casa que habita en el carrer de l'Unió i a D.ª Joana Buadons en la casa que posseeix en el carrer de les Illes del barri d'Estartit.

Se concedeix permís a D. Joan Terradas per tancar de paret un solar fronterís amb la carretera del Estat d'Estartit a San Jordi, amb arreglo a les condicions generals establertes i a les impostes per l'enginyer quefe d'obres públiques.

Després d'examinada la instància i plànol presentats per D. Pau Batlle per a practicar obres de construcció i reforma de fasana en la casa de sa propietat del carrer del Carme (carreró del Pou), se li concedeix el permís amb arreglo al plànol i demés condicions generals establertes.

S'acorda que passin a la Comissió de Foment per estudi les instàncies i plànols presentats per don Joan Gispert a nom del Sr. Comte de Torroella de Montgrí, demanant permís per a practicar obres de nova construcció en el terreno comprat a l'Ajuntament i situat darrera el carrer de Mar, núm. 2; i per a variar la construcció de les obres que practica en la parcela situada en el carrer de Sant Josep.

En Martí Gimeno.—En Martí Gimeno, el gran pintor torroellenc, de retorn d'América on ha

contribuït amb el seu talent artístic a varies obres públiques de l'Argentina, ha exposat a les «Galeríes Dalmau» de Barcelona, amb un èxit sorollós.

Grat ens es poguer donar aquesta nova, amb la seguretat per part nostra, de que no tardarem en parlar llargament de la rellevant personalitat artística del nostre compatriota.

Casament pròxim.—S' anuncia el pròxim casament de la gentilíssima senyoreta Nuria de Travy, filla de nostre distingit amic D. Ramón, propietari de Matajudaica, amb el jove barceloní D. Josep M.ª Maret.

Desitgem per endavant a la jove parella, totes les felicitats que 's mereixen.

Nombrament.—Després de brillants exercicis d'oposició practicats per nostre volgut consoci D. Josep Figarola, aquest ha sigut nomenat mestre de secció d'una escola graduada de la Barceloneta.

Felicitem coralment a nostre bon amic.

El dimecres de cendra.—Aprofitant la bonansa del dimecres de cendra foren moltes les famílies torroellenques que sortiren a brenar a fora.

Per aquest motiu se tancaren casi tots els establiments. A la nit uns quants tranquils enterraren el Carnestoltes.

D'ensenyança.—L' alcalde ha enviat a la Junta provincial de primera ensenyansa la proposta de pares de família, que deurán formar part de la Junta local.

D'oposicions.—En les oposicions últimament celebrades a Barcelona per a omplir algunes vacants, ha obtingut plassa després de renyida lluita la senyoreta Mercedes Puig, filla de nostre consoci senyor Puig. Aquesta ha sigut nomenada mestra de Ogassa.

Felicitem coralment a la agraciada i a la seva família.

Barca volcada.—Prop d'una cala de l'Estartit volcà dies passats la barca del bou d'en Pau de Rosas.

Un mariner jove que fon testimoni de la desgracia, portá la nova al poble, desde on acudiren diferents barques en auxili dels nàufrechs, evitant un dia de dol a l'Estartit.

Desde la farola de la Meda s'issá també la bandera en senyal d'alarma.

Estrena.—A Llansá se feu l'estrena del drama «La Borda» amb lletra de D. Lluís Figa y Bigas i música del nostre volgut amic en Vicens Bou.

L'obra obtingué un èxit esclatant.

Felicitem als autors que poden mostrar-se satisfets de l'acollida que'l públic dispensá a la seva obra.

Insistent.—Esperem que 'l Sr. Alcalde voldrà preocupar-se de fer llimpiar la plasseta de la Torre de les Bruixes, com indicarem en números anteriors.

El temps.—Durant la quinzena el temps fou d'una cruesa desacostumada en la nostra regió.

Defuncions.—Díes passats morí a Santa Coloma D.ª Eulària Rodó, mare de nostre volgut consoci i amic D. Genís Frou.

Acompanyem a la família en son just dolor.

—També morí a Girona el dissapte dia 4 del corrent el conegut compatrici D. Joaquim Creixell Casas.

La nova fou molt sentida a la vila.

Rebi la família l'expressió de nostre condol.

Apat.—El dimars a la nit es reuniren en fraternal sopar alguns ateneïstes per a celebrar el final de festa del Carnaval.

La parada de sementals.—Han arribat els caballs sementals de la parada de Torroella.

Accident.—Díes passats un nen d'en Josep Costa se va beure una petita dosis de lleixiu. Gràcies a la ràpida aplicació d'un vomitiu l'accident no tingué greus conseqüències.

Malalta.—Es trova malalta de cuidado la gentil damisela Paquita Huguet. Li desitgem un prompt restabliment.

Defunció.—Ha mort a Barcelona D.ª Dolors Sampol Vda. de Destor, natural d'aquesta vila. (D. E. P.).

El seu cadaver fou traslladat a nostra vila per a esser enterrat en el panteón de la seva propietat.

D'inspecció.—Fa alguns dies que va estar en nostra vila en visita d'inspecció el F. del Contrast de la Provincia.

Voico.—L'altre dia el pare de nostre consoci Josep Aleñá va tenir la desgracia de desbocar-se-li l'animal del carro que guiava, llensant-lo a fora i ocasionant-li ferides greus.

Desitgem que's restableixi ràpidament de les ferides rebudes.

Furt.—El diumenge de Carnaval, entre nou i deu de la nit un subjecte va entrar a la botiga de nostra volguda suscriptora Enriqueta Pascual, apoderant-se d'algunes pessetes que tenia a n'el calaix.

L'Alcalde Sr. Sala i el Tinent d'Alcalde Sr. Creixell acompanyats dels serenos després de varies diligències lograren capturar a l'autor de la malifeta que posaren en poder de l'Autoritat judicial.

Insistim en exposar la necessitat de treure de

Torroella als captaïres ambulants que en poc temps han portat masses vegades l'inquietut a nostra vila.

L'Orieó de l'Ateneu.—Com veurán nostres lectors en un article d'aquest número, l'Ateneu ha emprés la creació d'una massa orfeónica.

Dimecres, dia 1 del corrent, se celebrá una reunió, regnant en la mateixa el major entusiasme.

Els inscrits en les diverses seccions son nombrosos i escullits.

Els socis que vulguin inscriurers o inscriure els seus fills poden dirigir-se al secretari de la secció corresponent.

Rifa a benefici de la Creu Roja.—Dilluns dia 28 de febrer estigueren a Torroella uns representants de la Creu Roja que venien números de una rifa a benefici de l'esmentada associació.

L'objecte del sorteig era una aca Poney i un magnífic carret.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRT EL DÍA 21 FEBRER 1916

Blat .	de 21	a 22 ptes.	quartera
Civada.	de 9	a 9'50	« «
Ordi .	de 9'00	a 10'00	« «
Faves .	de 15'00	a 16'00	« «
Esparcet	de 00'00	a 00'00	« «
Favó .	de 15'50	a 16'00	« «
Besses. .	de 15'50	a 16'00	« «
Mongetes .	de 33	a 35	« «
Mill . . .	de 16'00	a 16'50	« «
Blat de moro .	de 16'00	a 17'00	« «
Bestiar porquí .	de 18'00	a 25'00	« un
Oli . . .	de 15'00	a 16'00	« el mallal
Ous . . .	de 1'20	a 1'25	« dotzena
Gallines .	de 9'00	a 11'00	« parell
Pollastres . .	de 4'00	a 6'00	« «
Anecs . . .	de 5'00	a 7'00	« «
Cunills.	de 2'50	a 5'00	« «
Oques	de 5'00	a 7'00	« una
Patates. . .	de 6'00	a 9'00	« quintá
» de llevar .	de 0'00	a 0'00	« «
Aufals . . .	de 3'50	a 4'00	« «
Carbó vegetal .	de 15'00	a 16'00	« càrrega
Tocinos grassus. .	de 16'00	a 17'00	« arroba

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallal de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfono 362
Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agutí 35.